

Slobodna Bosna u posjedu je tajnog velikosrpskog dokumenta Srpske akademije nauka i umjetnosti, u kojem su zacrtani strateški ciljevi Srba iz Republike Srpske i Srbije, a koji Milorad Dodik u posljednjih šest godina dosljedno provodi

MEMORANDUM 2

PREDVIĐA UJEDINJENJE REPUBLIKE SRPSKE I SRBIJE ZA JEDNU DECENIJU!

MILORAD DODIK

Izvođač radova
na projektu
Srpske
akademije nauka
i umjetnosti

Piše: **MIRHA DEDIĆ**

Tajni velikodržavni dokument, koji naš list ekskluzivno objavljuje, nastao je prije nekoliko godina u krugu srpskih akademika iz Beograda, decidirano definiše strateške velikosrpske ciljeve i daje detaljne upute političkom rukovodstvu Republike Srpske i Srbije kako ih operacionalizovati.

Riječ je o Memorandumu Srpske akademije nauka i umjetnosti (SANU) 2 koji se, kao i prethodni, temelji na velikosrpskoj politici “krvi i tla” prema kojoj je Srbija tamo gdje žive Srbi. Ovaj perfidni plan **Miloševićevih** reaktiviranih akademika naspravljen je sa ciljem da Srbija u miru vrati sve što je izgubila u ratovima.

“Ideja o jedinstvenoj srpskoj državi svih Srba ne sme izbledeći bez obzira na cenu, žrtve i protok vremena. U toj borbi mora biti angažovan svaki Srbin, bez obzira na mesto u kome živi, posao koji obavlja. Srbija će i mora biti na čelu ove borbe. Bosna i Hercegovina je važniji, ali i mnogo lakši slučaj nego Hrvatska i Crna Gora, zahvaljujući Dejtonskom sporazumu i činjenici da iza tzv. jedinstvene BiH stoje samo muslimani i delovi nejedinstvene, zbunjene i bezidejne međunarodne zajednice. Činjenica da pojedini delovi međunarodne zajednice ne bi imali ništa protiv podele BiH, ekstremno je važno oružje koje se mora maksimalno iskoris-

titi u realizaciji zacrtanih ciljeva. Ukoliko se to uradi kako treba, za realizaciju ovih ciljeva potrebno je nekoliko godina, najviše decenija”, stoji na početku ovog strateškog, dugoročnog velikodržavnog dokumenta.

Miloradu Dodiku je u njegovom provođenju, u posljednjih nekoliko godina, svesrdno i nesebično, pomagao bivši srbijanski predsjednik **Boris Tadić**, što ne čudi budući da su njegovi autori Borisov otac akademik **Ljubomir Tadić** i njegov najbolji prijatelj **Dobrica Ćosić**, samoprolašeni otac nacije, i nekolicina akademika porijeklom iz BiH.

U nekoliko poglavlja detaljno su razrađeni osnovni pravci i ciljevi djelovanja političke elite Republike Srpske i Srbije, kako bi se vremenom Bosna i Hercegovina podijelila.

Savjetuje se ozbiljno i osmišljeno političko i ekonomsko okretanje Srbije i RS-a prema Rusiji i sugerise da treba iskoristiti njenu privrženost Srbima. U istom smislu preporučuje se fokusiranje na naklonost Grčke, Kipra, Italije, Španije, Danske i Norveške, čiji uticaj u evropskim tokovima nije zanemarljiv. Istovremeno se zahtijeva angažman na omalovažavanju političara iz zemalja koje podržavaju jedinstvenost BiH.

ĆOSIĆEV PRIRUČNIK ZA MILORADA DODIKA

Da je sadržaj ovog programa zapravo bio Dodikova “Biblija” čijih se načela čvrsto pridržavao, govore njegova poglavlja o odnosu rukovodstva RS-a prema državnim institucijama BiH.

“Koristiti sve mehanizme da se oba doma parlamenta BiH maksimalno onemoguću u radu, obezvrede i obesmisle na sve moguće načine. Sprečavati donošenje zakona koji se ne smatraju bitnim i ne pred-

Srpski akademici zahtijevaju blokadu državnih institucija u BiH, zabranjuju formiranje bilo kakvih udruženja na državnom nivou i traže strogo kažnjavanje sportista koji nastupaju za reprezentacije BiH

što ne može i nikada ne sme biti razlog za malodušnost ili defetizam. Na tome trebaju i moraju raditi svi, od političara svih nivoa, preko intelektualaca, književnika, filmskih stvarača, muzičara, sportista, kulturno-umjetničkih društava, medija, nevladinog sektora i raznih drugih asocijacija, do običnih građana. Svi moraju biti uvjereni, i uvek i stalno istiniti da he se to kad-tad ostvariti. Malodušnost, ako se i pojavi, eliminisati još snažnijom propagandom i pozitivnom motivacijom, a u krajnjim slučajevima, ako drugačije ne ide, i negativnom. Između ostalog, istiniti da je moguće da se malodušnost razume kao izdajstvo i diskretno stavljati do znanja da he oni koji možda u toj borbi pokleku biti srpski izdajnici i da he u srpskoj istoriji biti umišljeni kao što je Vuk Branković umišljen. Pozivati se i na svetli primjer naših pradedova koje ni šeste nekova turskog zuluma nije slomilo i nateralo ih da pokleku i odustanu od borbe za srpsko, za srpsku veru i srpsku otadžbinu. Ukoliko i to ne bude dovoljno, razraditi mere pritiska na malodušne, a u posebno teškim slučajevima i druge, drastičnije mere. Ideja o jedinstvenoj srpskoj državi svih Srba nikada ne sme izgledati bez obzira na nenu, žrtve i protok vremena. U toj borbi mora biti angažovani svi Srbin, bez obzira na mesto u kome živi, posao koji radi ili funkciju koju obavlja. Srbija he i mora biti na čelu ove borbe.

3. Bosna i Hercegovina

Bosna i Hercegovina je važnija, ali i mnogo lakši slučaj nego Hrvatska i Crna Gora, zahvaljujući Dejtonskom sporazumu i činjenici da ima tzv. jedinstvene BiH stoje samo muslimani i delovi očigledno nejedinstvene, zbušene, bez-idejne i, vrlo često, ne previše zainteresovane tzv. međunarodne zajednice. Ovo, uz činjenicu da pojedini delovi te zajednice, ne bi imali ništa protiv podele BiH, ekstremno je snažno oružje koje se MORA maksimalno iskoristiti u realizaciji zahtevanih ciljeva. Ukoliko se to uradi kako treba onda za realizaciju tih ciljeva neće biti neophodne decenije kao u slučajevima Crne Gore i Hrvatske, nego godine ili najviše decenija - dve.

S obzirom na to da je međunarodna zajednica, odnosno pojedini njeni delovi, najviše prepreka za realizaciju definisanih ciljeva, očigledno je upravo međunarodna zajednica prvi i, sve su prikladni, najvažniji naš cilj.

3.1. Međunarodna zajednica

Međunarodna zajednica, kao što je navedeno, nije jedinstvena u svom odnosu prema tzv. bosanskom pitanju. Pojedini delovi te međunarodne zajednice podržavaju tzv. jedinstvenu BiH, drugi se ne bi protivili ni podeli, a treći su nezainteresovani i uglavnom im je svejedno šta he biti.

Najveće naše oružje koje se najviše treba i iskoristiti je naklonost i, čak, privrženost pojedinih delova te zajednice prema Republici Srbiji, Republici Srpskoj i srpskom narodu u celini. Posebno se u tom smislu treba, krajnje ozbiljno i osmišljeno, fokusirati na naklonost Rusije i maksimalno iskoristiti njen neupitan uticaj i značaj u globalnom smislu. Posebno važnu ulogu u realizaciji navedenog ima politički vrh Srbije, ali i druge države, javne, kulturne i privredne institucije i pojedinci.

TAJNI SRPSKI PLAN ZA RASTAKANJE BiH

DRŽAVNE INSTITUCIJE BiH

Insistirati na tome da su "državna" vlast i institucije na nivou BiH nepotrebne, suviše, nemoguće, skupe i antisrpske

PARLAMENT BiH

Koristiti sve mehanizme da se oba doma parlamenta BiH maksimalno onemoguće u radu, obezvrijede i obesmisle na sve moguće načine

BOŠNJACI

Izbjegavati upotrebu termina Bošnjak i uvijek upotrebljavati termin musliman, te ih i na taj način definisati kao religijsku grupu, a ne narod

OBAVJEŠTAJNO-BEZBJEDNOSNE SLUŽBE

Formirati obavještajno-bezbjednosnu agenciju RS-a koja bi do osamostaljenja RS-a djelovala diskretno i tajno

stavljaju nikakvu pretnju RS-u. Ovo je jedno od značajnijih sredstava za dokazivanje teze o nemogućnosti funkcionisanja zajedničkih institucija. Generalno, uvek i na svakom mestu insistirati na tome da su 'državna' vlast i institucije na nivou BiH nepotrebne, suviše, nemoguće, skupe i antisrpske."

"Pametno osmišljenim i kvalitetnim delovanjem, raditi na konstantnom iscrpljivanju kojim bi se i javnost i vlade tih zemalja dovele u stanje umora od BiH. U tom smislu koristiti sva raspoloživa sredstva, čak i lingvističke varijacije kojima se takođe mogu postići određeni efekti."

Rukovodstvu Republike Srpske se sugeriše da u svakodnevnoj komunikaciji izbjegavaju termin "državne institucije BiH" i zamijene ga "zajedničkim institucijama", čime se postiže psihološki efekat da se RS odriče državnosti BiH, ali i nameće fraza da je sastavljena iz dijelova i da se vremenom može na dijelove rastaviti.

"Maksimalno izbegavati upotrebu termina - Bosna i Hercegovina. Vrlo je bitno da se osim političara, medija, kulturnih i javnih radnika u Republici Srpskoj, ovoga pridržavaju mediji, kulturni i javni radnici u Srbiji. U slučajevima kada je iz nekih razloga neophodno pomenuti taj termin, onda staviti u prvi plan Republiku Srpsku npr. Republika Srpska i ostatak BiH. Vrlo je značajno da političari u RS-u jasno stave do znanja javnosti i međunarodnoj zajednici da BiH ne smatraju kao jedinstvenu državu, već kao zajednicu dvije teritorije koje trenutno čine celinu. A tu celinu treba što češće nazivati neprirodnom, nametnutom,

nemogućom...", stoji u ovom velikodržavnom programu.

Iščitavajući dalje Memorandum 2, lako prepoznamo da se Milorad Dodik u posljednjih nekoliko godina ponašao upravo prema detaljnim uputama akademika iz SANU-a, opstruirajući formiranje institucija, službi i agencija na nivou BiH i davao izjave o rastakanju BiH koje su mu napisali akademici iz SANU-a.

"Stalno i uvek insistirati da je teška ekonomska, privredna i svaka druga situacija u RS-u produkt njenog nasilnog zadržavanja u BiH. I isticati da bi sve bilo bolje kada bi se RS odvojila", stoji u ovom dokumentu. ▶▶

AKADEMIK DOBRICA ĆOSIĆ
Dodikov savjetnik i koautor Memoranduma 2

**DUGOGODIŠNJA
SARADNJA NA ŠTETU BiH**

Milorad Dodik i Boris Tadić u posljednjih nekoliko godina radili su na realizaciji Memoranduma 2

ima Srbije su, kako stoji u ovom dokumentu, instruisani da u takvim slučajevima pruže pomoć građanima RS-a.

“Ni po koju cenu ne sme se dozvoliti formiranje bilo kakvih saveza, udruženja ili asocijacija na nivou BiH. Dakle, ni po koju cenu se ne sme dozvoliti čak ni formiranje udruženja pčelara na nivou BiH, a o drugim važnijim asocijacijama se ne sme ni razmišljati. Čak i povezivanja saveza iz RS-a s onim iz BiH treba izbegavati. Naročitu pažnju treba obratiti na sportske saveze, a naročito na reprezentativne selekcije na

nivou BiH. Svim silama se truditi da Republika Srpska ima svoja republička takmičenja u svim sportovima, na svim nivoima, uključujući i reprezentativni. Raditi na uvezivanju sportskih društava iz RS-a i Srbije, a vremenom ih ujediniti u jedan sportski savez. Onim Srbima iz RS-a koji eventualno budu prihvatili učešće u zajedničkim ligama na nivou BiH ili reprezentacije BiH jasno staviti do znanja da time izdaju srpstvo i svrstavaju se u red srpskih izdajnika. Ukoliko nastave sa takvim aktivnostima, primeniti druge mere

OBAVJEŠTAJCI KOS-A NA RASPOLAGANJU DODIKU

“Formirati tajnu obavještajno-bezbjednosnu službu RS-a i koristiti neprocjenjivo iskustvo pripadnika KOS-a iz Srbije”

Akademici su se posebno fokusirali na Obavještajno-sigurnosnu agenciju u BiH, koja po njihovom mišljenju ne smije da zaživi u punom obimu kao “državna” institucija, a pogotovo ne smije da ima bilo kakav značaj u međunarodnim relacijama. Date su instrukcije da s ciljem njene diskreditacije treba što češće proizvoditi afere, kako prema OSA-i u cjelini, tako i prema njenim pripadnicima, “naročito muslimanima”.

“Istovremeno, sve raspoložive kapacitete u RS-u i Srbiji usmeriti na formiranje Obaveštajno-bezbednosne agencije RS-a. U tom cilju maksimalno angažovati bivše

pripadnike OBA-e RS-a, Vojne obavještajne strukture Vojske RS-a i pripadnike Vojno-obaveštajne službe Srbije, čije je iskustvo neprocjenjivo. Tako formirana OBA RS-a bi do osamostaljenja RS-a delovala diskretno i tajno”, stoji u ovom Ćosićevom uputstvu.

Paralelne strukture, prema autorima, potrebno je izgraditi i u graničnoj policiji, carinjskoj službi, državnoj policiji, diplomatsko-konzularnoj mreži, oružanim snagama i njihove službenike obučiti da mogu funkcionisati “kao zasebna državna struktura osmostaljene Republike Srpske i kao dio sistema Srbije!” ■

kako bi se obeshrabrili”, stoji u ovom šovinističkom velikodržavnom dokumentu.

Dobrica Ćosić, koautor ovog dokumenta, kako saznajemo, imao je česte susrete sa Miloradom Dodikom u posljednjih nekoliko godina. Nedavno ga je okarakterisao kao “borbenog srpskog političara i odličnog taktičara”.

“On je u mom doživljaju hrabar i dostojanstven borac za srpska prava i odbranu Republike Srpske na dejtonskim osnovama. Odličan je taktičar”, rekao je Ćosić.

“Muslimani pod imenom Bošnjaka nastavljaju da se bore za ‘unitarnu Bosnu’ na načelima Islamske deklaracije Alije Izetbegovića, uz izdašnu podršku svih dosadašnjih ‘visokih predstavnika’ i sadašnjeg Valentina Incka. Ponašajući se kao srpska žrtva, oni verskim šovinizmom podgrevaju permanentnu i agoničnu krizu konfederalne dejtonske tvorevine”, kazao je Ćosić.

“POTOKE I MOSTOVE NAZIVATI SRPSKIM, MA KOLIKO TO ZVUČALO SMEŠNO”

Ova Ćosićeva formulacija postaje jasnija ako se dovede u vezu s onim šta je napisao o Bošnjacima u Memorandumu 2.

“Političari i ostali funkcioneri u RS-u i Srbiji, kao i svi drugi segmenti društva, trebaju izbegavati upotrebu termina Bošnjak i uvek upotrebljavati termin musliman, te ih i na taj način definisati kao religijsku grupu, a ne narod. Koristiti svaku priliku da se istakne da su to zapravo Srbi koji su izdali veru pradedova i prihvatili islam. Uvek i na svakom mestu uz muslimane u BiH isticati islamski fundamentalizam, ekstremizam, radikalizam i posebno terorizam. Naročito u tom smislu koristiti medije. Nastojati, podmićivanjem ili ucenama, angažovati što veći broj muslimana da govore o islamskom fundamentalizmu i terorizmu u BiH, jer njihove izjave o tome imaju veću snagu u odnosu na izjave Srba. Uvek i na svakom mestu isticati da je islamski fundamentalizam bio osnovni i jedini uzrok rata u BiH. Da srpski narod nije hteo rat, ali je bio isprovociran stvaranjem islamske džamahirije. Naglašavati da srpski narod nije branio samo sebe već i Evropu od najezde islamskih militanata.”

“Uvek i na svakom mestu isticati ratne zločine džihad ratnika nad nemoćnim i golorukim srpskim narodom u BiH u toku rata. Pokolje srpskog naroda u BiH od ruke razularenih pripadnika tzv. Armije BiH maksimalno tretirati kroz medije, književna dela, seminare, izradu spomenika, polaganje cveća, odšetne zahteve... Srbija će u tom smislu odigrati svoju ulogu shodno ranije definisanim stavovima, u šta će se osim državnih institucija uključiti i mediji, Akademija (SANU), intelektualci, umetnici, građani...”

POSljednje DODIKOVO SRBOVANJE U BEOGRADU

Dodik u Beogradu o BiH gradi sliku kao o tragičnoj i nedovršenoj državi

Skoro neopaženo u našoj javnosti prošla je sjednica „Saveta za odnose sa Srbima u regionu“, održana 14. februara ove godine u Skupštini Srbije. Tom prilikom je Milorad Dodik u prisustvu savjetnika Tomislava Nikolića i članova Odbora za dijasporu i Srbe u regionu iznio čitav niz skandaloznih stavova, koji su međutim u potpunom skladu sa Memorandumom 2.

Njegovo obraćanje u Skupštini Srbije, gdje su se bili skupili predstavnici Srba izvan Srbije, pretvorilo se praktično u predavanje, čija je kulminacija bila ponovno potezanje prava na samoopredjeljenje Srba u Bosni i Hercegovini.

“Da li je možda došlo vrijeme za reafirmaciju prava na samoopredjeljenje? Kako neko drugi ima pravo na samoopredjeljenje, a mi nemamo? Pravo na samoopredjeljenje imaju narodi. Jesu li Srbi konstitutivan narod? Jesu. Zašto nemaju pravo na samoopredjeljenje? To je zbog nekog vremena koje dolazi”, rekao je Dodik.

Za Dodika rješavanje svih opterećujućih pitanja može se provesti ostvarivanjem dva cilja. To su mir u regionu i jaka Srbija. “Ima ovdje ljudi u Srbiji koji misle šta je tu loše u toj priči o nekoj Bosni koja je bila prije rata. Koja je bila

DODIK U SKUPŠTINI SRBIJE

Skupštinska govornica kao poligon za omalovažavanje države BiH

neko oličenje priče o toleranciji i suživotu. Ima samo jedna stvar koje tu nema. Nema Jugoslavije. Ako nema Jugoslavije, onda ne može biti ni nečega što smo zvali Jugoslavija u malom.”

Strategija za rješavanje srpskog pitanja, na kojoj insistira Dodik, je slijedeća: “Državljanstvo! Promijenite zakon. Dajte automatizam. Hrvati biraju predsjednika Hrvatske u po Banjaluke. Ja mislim da to nije problem. Moje pitanje je zašto mi ne biramo predsjednika Srbije. Da li se neko možda u Srbiji boji da ćemo se homogenizovati pa ćemo napraviti neku drugu priču?”

Marko Đurić, savjetnik predsjednika Srbije Tomislava Nikolića, podržao je Dodikove stavove i podvukao da je odnos prema Srbima u regionu isto što i odnos prema sebi samima. Đurić se založio za rješavanje srpskog pitanja kao jedinstvenog: “Ukoliko želimo da opstanemo, opstaćemo u celini, boreći se za naš narod u celini.”

Aleksandar Popov, iz Centra za regionalizam, kaže da izostanak reakcija iz Srbije na Dodikovo izlaganje u Skupštini Srbije govori u prilog tezi da upravo Srbija jeste generator BiH krize. “Dodikove izjave su samo nastavak šizofrene politike

koju Srbija vodi prema Bosni i Hercegovini. Mi, s jedne strane, imamo premijera Ivicu Dačića koji je bio u poseti Sarajevu. Nedavno je premijer Bosne i Hercegovine bio u poseti Srbiji. Vidi se napor u procesu normalizacije odnosa. Dodikovo izlaganje u Skupštini dolazi kao hladan tuš. Jedna je stvar ako predsjednik Dodik te stavove iznosi u Banjaluci. Ali opet bi se od Srbije na neki način očekivalo da odreaguje, te da se pojavi kao faktor koji će ograđivanjem od takvih izjava doprinosti stabilizaciji stanja u toj državi, što od nje očekuje i Evropska unija.” ■

Istovremeno se preporučuje da političari i visoki funkcioneri RS-a i Srbije što češće koriste termin Republika Srpska, a institucije RS-a stalno nazivaju republičkim.

“Koristiti termin Srpska, kako bi se na taj način RS definisala isključivo kao srpska teritorija. Pridev ‘srpski’ koristiti u svim mogućim situacijama, od naziva institucija, službi, ustanova, praznika, gradova, medija, banaka, sportskih klubova, književnika i njihovih dela, sela, zaseoka, reka, mostova i svega drugog, ma koliko to u pojedinim situacijama zvučalo neobično, čak i smešno.”

Prema autorima ovog opštenacionalnog dokumenta, neophodno je Republiku Srbku i Srbiju uvezivati infrastrukturno i ekonomski, a kao preporuka stoji stvaranje čvrste saradnje u oblasti elektroenergetskog sistema RS-a i Srbije i to izgradnjom zajedničkih hidro i termoelektrana, ali i omogućiti i motivisati kupovinu preduzeća u RS-u privrednicima iz Srbije ili bar osnivati zajednička preduzeća.

Ćosić se nedavno u beogradskim medijima “izrekao” da je do sada, pa i sada, obavljao sudbinske dužnosti. Priznao je da je poražen, zajedno s ostalima koji su se borili za velike nacionalne ciljeve, ali

izgovorio je i sljedeću nedvosmislenu rečenicu: “Ti porazi nisu konačni. Jedinu svetlu tačku nalazim u Republici Srpskoj koja je dokaz da smo osvojili i neke historijske pobjede.”

Očito je da su “Otac nacije” Ćosić i velika ekipa Miloševićevih akademika iz devedesetih reaktivirani i angažovani na ovom velikosrpskom projektu. Nesumnjivo je također da je Milorad Dodik, koji je inače Ćosićev sluga pokorni u izvršenju ciljeva iz “Memoranduma 2”, doslovno prihvatio tezu akademika Ćosića da je laž suština vođenja srpske politike i najbolji “vid srpskog patriotizma”. ■